

קונטרס

בְּרוּךְ תִּהְיֶה

יחזק ויאמץ את כל בר ישראל שיהיה תמיד
בשמחה, ויברך בכל יום מאה ברכות להקדוש-
ברוך הוא בשמחה עצומה, ועל-ידי-זה יהיה
נעשה כלי להמשיך ברכות וישועות לכל אחד,
וירגיל עצמו לברך את כל אחד, ויהיה נעשה צנור
המשפיע רק טוב לבית ישראל.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים זוהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל

יבנאל

עיר ברסלב

גליל

* * *

בארצות הברית

מתיבתא היכל הקדש – חסידי ברסלב

.42nd st 1129

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוסדות "היכל הקדש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל

שע"י עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א – הצדיק מיבנאל

רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225

טלפון רב קוי: 04-6708356 – פקס: 04-6708359

E-Mail: info@breslevcity.co.il

Web site: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הר | שדה | בית

קוֹנְטָרַס

בְּרוּךְ תִּהְיֶה

.א.

צְרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר אֲנִישִׁי
כְּנִסַּת הַגְּדוּלָה תִּקְנֶנוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל בְּרָכוֹת וּתְפִלוֹת
קְדוּשׁוֹת וְהַבְּדִלוֹת (בְּרָכוֹת ל.ג.), וְחַיֵּב אָדָם לְבָרֵךְ בְּכָל
יוֹם מֵאָה בְּרָכוֹת, שֶׁהֵן מֵאָה מְצוּוֹת, כִּי אֵין לָךְ אָדָם
מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם, שֶׁהֵן
בְּרָכוֹת שֶׁהָאָדָם מְבָרֵךְ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא (ירושלמי
בְּרָכוֹת פֶּרֶק ט', הַלְכָה ה'), וְכָל שֶׁהָאָדָם מְבָרֵךְ אֶת
הַבְּרָכוֹת הָאֵלוּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה
כְּלִי וְצַנּוֹר לְהַמְשִׁיךְ בְּרָכָה מִהַבְּרִיכָה הָעֲלִיוֹנָה
וְנִתְבָּרַךְ מִפִּי עֲלִיוֹן; כִּי כָּל הַמְבָרֵךְ — מִתְבָּרַךְ מֵאֵל
עֲלִיוֹן בְּבְרָכוֹת עַד אֵין סוּף; וְעַל־כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי,

בני היקר, להיות חזק ואמיץ מאד להזהר
 בברכותיך, שבכל יום ויום תברך את הקדוש-
 ברוך-הוא על כל פרט ופרט. הן בתפלה —
 שתברך את הברכות בשמחה עצומה, והן בקיום
 המצוות תברך בכונה נפלאה, והן בברכות אכילה
 והנאה שאתה נהנה, תברך בדבקות עצומה, כי
 ההכרח לברך את הקדוש-ברוך-הוא על כל פרט
 ופרט בזה העולם, כי (ברכות לה.): אסור לו לאדם
 שיהנה מהעולם הזה בלי ברכה, וכל הנהנה
 מהעולם הזה בלא ברכה מעל; ואמרו (שם): כל
 הנהנה מהעולם הזה בלא ברכה, כאלו גזל
 הקדוש-ברוך-הוא פנסת ישראל, כי בו ברגע
 שאדם מברך להקדוש-ברוך-הוא הן בתפלה והן
 בקיום המצוות והן בדברי אכילה ורשות, הרי זה
 מקדש את הדבר הזה, ונעשה כלי לקבל בו הארת
 זיו שכינת עזו ותברך; כי באמת אין בלעדיו תברך
 כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא. ולכן כתיב:
 "להגן"ה הארץ ומלואה", וכתיב: "הארץ נתן
 לבני-אדם". ואמרו חכמינו הקדושים (שם): כאן
 קדם ברכה כאן לאחר ברכה, קדם ברכה, אף
 שהכל לכל אלקות הוא, רק בבחינת אור מקיף,

שְׂיֹדַע בְּכָל־לֵיּוֹת שֵׁשׁ בּוֹרָא הַמְּנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
 בְּהַשְׁגָּחָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֲבָל תִּכְף־וּמִיד
 כְּשֶׁמְבָרֵךְ בְּרָכָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ
 אֹר פְּנִימִי, שְׁמִשִּׁיג אֶת רוּחַ־נִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם וּבְתוֹךְ גְּשָׁמֵיּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה;
 וְעַל־כֵּן גְּדוֹל הַמְּבָרֵךְ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּרִיכָה עֲלֵיוֹנָה אֲצִלוֹ, וְהוּא יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ
 מְבָרְכוֹתָיו לְכָל בְּרִיָּה; כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ
 לְבָרֵךְ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּכָל יוֹם בְּשִׂמְחָה
 עֲצוּמָה, עַל־יְדֵי־זֶה נִפְתָּח לְבוֹ, וְהוּא יָכוֹל לְבָרֵךְ אֶת
 נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְחַזֵּק וּמַעֲוִידֵד אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וּמְרַחֵב אֶת דַּעְתָּם וּמוֹצִיאֵם מֵהַצָּרָה שֶׁנִּפְלוּ לָשָׁם.
 וְזֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, לִפְתּוֹחַ אֶת מַעְיֵנוֹת
 הַחֲכָמָה אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל; וְלִכֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי
 הַיָּקָר, לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר שֶׁלָּךְ, וְתִתְחִיל מֵהַיּוֹם
 הַזֶּה לְבָרֵךְ אֶת בְּרִכּוֹתֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה
 עֲצוּמָה, וְכָל בְּרָכָה וּבְרָכָה שֶׁאִתָּה מְבָרֵךְ, תִּכְבּוֹן
 פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְתִדְבִיק אֶת עַצְמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה יִפְתָּח מַתְּךָ וְדַעְתְּךָ, וְיֵאִיר לְךָ אֹר נּוֹרָא
 וְנִפְלְאָ מְאֹד בְּזֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁיִּתְרַחֵב
 כָּל־כֶּף לְבָבְךָ, שֶׁתּוּכַל לְבָרֵךְ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל,

וּתְרַחֵב אֶת דַּעְתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה —
לְעֹזֵר לְזוּלָתוֹ; אֲשֶׁר־י מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאִזּוֹ יִתְבַּרַךְ מִפִּי
עֲלִיוֹן בְּמֵאָה בְּרָכוֹת.

ב.

אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתָמִיד תִּתֵּן הוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, אִף
שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ עֲכָשׂוּ צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאֲבִים
רָעִים, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְבָרַךְ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּבְתַקְּףָהּ הַמְרִירוֹת וְהַדְּחָקוֹת שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ
תְּבָרַךְ אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, כִּי (בְּרָכוֹת לה): חַיֵּב אָדָם לְבָרַךְ
עַל הַרְעָה כָּשֵׁם שֶׁמְבָרַךְ עַל הַטּוֹבָה; וְזֶה עָקֵר
מֵעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֶפְלוּ שְׁעוֹבָרִים עָלָיו צְרוֹת
וְיִסּוּרִים וּמְכַאֲבִים רָעִים, וּמִסְבָּב בַּחֲבוּבוֹת וַחֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת וּבְלִבּוּלִים, אִף-עַל-פִּי-כֵן מְבָרַךְ אֶת הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְהַפֵּךְ אֶת הַרְעָה
לְטוֹבָה; כִּי עַל-יְדֵי הַבְּרָכוֹת שֶׁהָאָדָם מְבָרַךְ תָּמִיד
אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְלִבּוֹ, וְזוֹכֵה
לְהַעֲשׂוֹת כְּלֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרַךְ,

וְלִכְן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת מ.): כָּל יוֹם
 וַיּוֹם תֵּן לוֹ מֵעֵין בְּרִכּוֹתָיו; כִּי בְּאֵמֶת עוֹבְרִים עַל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שְׁנוּיִים גְּדוּלִים, כִּי כָל
 יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ בּוֹ בְּלוֹבָלִים וְצָרוֹת וּמְרִירוֹת וַחֲלִישׁוֹת
 הַדַּעַת אַחֲרֵים, וְעוֹבְרִים עַל הָאָדָם בְּכָל יוֹם
 מִשְׁבְּרִים חֲדָשִׁים, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְבִרְךָ
 וְלַהּוֹדוֹת וְלַהֲלֵל וְלַשְׁבַּח וְלַפָּאָר אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ
 שְׁמוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה מְהַפֵּךְ אֶת כָּל הָרַע
 לְטוֹב גָּמוּר, וְנִפְתָּח לְפָנָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת
 הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, שְׁנֹכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 כִּי עַל-יְדֵי שְׁמֵרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְבִרְךָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אֲפָלוּ בְּתַקְּףָ צְרוּתָיו וַיְסוּרְיוֹ וּמְכַאוּבָיו, וַיּוֹדַעַ
 וְעַד אֲשֶׁר כָּל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, וּמוֹדָה
 וּמְהִלָּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת
 מִתְהַפֵּכֶת הָרַעָה לְטוֹבָה, וְנִתְגַּלָּה לוֹ שְׁכָל הָרַעָה
 הִיא רַק כְּסוּי לְטוֹב וְהַקְלָפָה הַמְכַסֶּה אֶת פְּרִי,
 וְהַחֲשֵׁף וְהַעֲנֵן וְהַעֲרֹפֵל הַמַּעֲלִים וּמְסַתִּירִים אֶת
 הָאוֹר שְׁמַאִיר בּוֹ, וְלִכְן כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ
 לְבִרְךָ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְבָּרַךְ
 מִפִּי עֲלִיּוֹן; וְלִכְן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְקַחַת אֶת
 עַצְמָךְ בְּיָדְךָ, וְשׁוּם דָּבָר שְׁבַעוּלָהּ לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר

אוֹתָךְ, וְתָמִיד תְּבָרֶךְ וְתַהַלֵּל וְתִשְׁבַּח וְתִפְאָר אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ וְדַעְתָּךְ,
שֶׁתּוּכַל לְבָרֶךְ אֶת בַּר יִשְׂרָאֵל. וּבּו בָּרַגַע שְׂאֵתָה
תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְבָרֶךְ אֶת כָּל יְהוּדֵי, כָּל־סָם יֵאָהֲבוּ
אוֹתָךְ, כִּי בְנֵי-אָדָם אוֹהֲבִים אֶחָד שֶׁמְבָרֶךְ אֶת כָּל־סָם,
וְשׁוֹנְאִים לְאָדָם שֶׁרְגִיל בְּקָלְלוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן;
כִּי מִי שֶׁמְקַלֵּל תָּמִיד, מוֹרָה שֶׁהוּא בָּא מֵעוֹלָם
הַתְּהוֹ, וּמִי שֶׁמְבָרֶךְ תָּמִיד, מְגַלֶּה וּמְרָאֵה שֶׁהוּא בָּא
מֵעוֹלָם הַתְּקוּן, וְכָל־סָם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבָרֶךְ אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל,
וְתִדְבֵר עַל לִבָּם דְּבוּרֵי נְחוּמִים וְהַתְחַזְּקוֹת, וְכָל־סָם
יֵאָהֲבוּ אוֹתָךְ וְתְהִיָּה נַעֲשֶׂה צְנוּר הַמְּשַׁפֵּיעַ שֶׁפַע טוֹב
לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

ג.

צְרִיף שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה,
שֶׁכָּל מַה שֶׁעָבַר כְּבָר עָבַר, וְאֵין לְבִכּוֹת וּלְהַצְטַעַר
עַל דְּבָר שֶׁכְּבָר עָבַר, מֵאַחַר שֶׁכְּבָר עָבַר אֵין לָךְ מַה
לְדַאֵג עַל זֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לְהַצְטַעַר עַל דְּבָר
שֶׁכְּבָר אֵינוֹ קָיָם, כִּי אֵין בְּזֶה שׁוּם חֲכָמָה כָּלֵל, אֶל־אֵל

כסילות וטפשות וקללה, לא-כן כשאדם מרגיל את עצמו לשכח את כל מה שעבר עליו, ומתחיל בכל פעם להתחלה חדשה, הוא מדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ומתברך מפי עליון, כי אין לך עוד ברכה ושמחה כמו שאדם מסתכל רק על העתיד ועל ההנהגה — מה אני יכול לעשות ברגע זה, ומה עלי לעשות, ושוכח לגמרי מהעבר שלו, אז דיקא על-ידי-זה זוכה להיות דבוק תמיד בו יתברך. ועקר הדבוק הוא תפלין (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לח), שתמיד חושב ממנו יתברך, ועל-כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת יב.): חביב אדם למשמש בתפלין כל שעה ושעה, קל וחמר מצוין, מה צוין שאין בו אלא הזכרה אחת אמרה תורה: "והיה על מצחו תמיד" — שלא יסיח דעתו ממנו, תפלין שיש בהם אזכרות הרבה, על אחת כמה וכמה שלא יסיח דעתו מהם; ועל-כך תפלין רמז לדבקות, שאדם צריך תמיד לחשב רק ממנו יתברך, איך שאין בלעדיו יתברך כלל, ובכל עת ורגע יחשב רק ממנו יתברך, וזה יפתח לו את מחו. וזה סוד התפלין, שכתוב בו אחדותו יתברך, ועל-כך אמרו חכמינו הקדושים (סנה מו.): תפלין

כל אימת דממשמשי בהו מברך; והוא סוד עמק,
 שכל פעם שרק מזכיר את עצמו בו יתברך שהוא
 הדבקות, אז יברך ויהלל ויודה את הקדוש-ברוך-
 הוא על כל החסד חנם שעשה עמו, ועל-ידי-זה
 יתרחב לבו ודעתו, ויהיה תמיד שש ושמת, ויכול
 לברך את כל בר ישראל, ויחזק ויאמן את כל
 הנפולים והירושים; ולכן ראה, אהובי, בני היקר,
 להרגיל את עצמך בברכות, לברך את כל בר
 ישראל, ותבטיח לו הבטחות וישועות, ותהיה
 נעשה צנור, אשר ימשכו על ידך ברכות וישועות
 וחסדים ורחמים גמורים לכל בר ישראל; כי בזה
 שאדם מרגיל את עצמו לברך את כל בר ישראל,
 ונכלל באין סוף ברוך הוא, על-ידי-זה הברכות
 מצויות בידו, ויכול לפעל אצלו יתברך ישועות
 וחסדים ורחמים גמורים לכל בר ישראל; אשרי מי
 שדבוק בו יתברך, ותמיד חושב רק ממנו יתברך,
 ובכל מעמד ומצב שהוא רק נמצא, הוא מודה
 ומהלל ומשבח את הבורא יתברך שמו, ועל-ידי-
 זה יתרחב לבו ודעתו, והוא יכול לברך את זולתו,
 וכל הברכות עוברות על ידו, ואז כלם יאהבו אותו,
 כי טבע של בן אדם שהוא אוהב את מי שמברך

אותו. ולכן ראה מה לפניך, אהובי, בני, להיות
 דבוק בחי החיים בו: תברך, ותודה ותשבח ותפאר
 את הקדוש-ברוך-הוא, על אף שעובר עליך מה
 שעובר — יסורים ומשברים וגלים, אל תשבר
 בשום פנים ואפן, אלא תתחיל בכל פעם התחלה
 חדשה, ותשבח מהעבר, ותמיד תסתכל קדימה,
 ועל-ידי-זה יתרחב לבך ודעתך, ותוכל לברך גם
 את אחרים, ותחזק ותאמץ ותעודד ותשמח את כל
 בר ישראל, אשר אין לך עוד דבר גדול מזה.

ד.

ראה, אהובי, בני היקר, להתחזק בכל מיני
 אפנים שבְעוֹלָם, ותמיד תברך ותשבח ותודה
 להקדוש-ברוך-הוא על כל הנסים והנפלאות
 שעושה עמך, כי באמת הקדוש-ברוך-הוא עושה
 נסים ונפלאות עם כל אחד ואחד, הן הנגלות לו
 והן הנסתרות ממנו, כי אין לך אדם שאין הקדוש-
 ברוך-הוא עושה עמו נסים, אף מרב צרותיו
 ויסוריו ומכאוביו ובלבוליו שעוברים עליו, נשבר
 לגמרי, עד שנופל ביאוש ובדכאון, ואינו תופס

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן וּמְרַחֵם עָלָיו,
 וְעוֹשֶׂה עִמּוֹ נִסִּים נִגְלִים וְנִסִּים נִסְתָּרִים, כִּי אִם הִיָּה
 הָאָדָם יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים
 שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, אִזְּהִי תָמִיד שֶׁשׁ
 וְשִׂמְחָה, וְלֹא הִיָּה נִשְׁבָּר לְגַמְרִי, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא הִיָּה
 נוֹפֵל בְּדַכְאוֹן, וְלֹא הָיָה לוֹ שׁוּם טְעָנוֹת אֶל הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֵא מִחֲמַת שְׂאָדָם חָטָא, וְהַחֲטָאִים הֵם
 מְטֻמְטָמִים אֶת לְבוֹ וְדַעְתּוֹ שֶׁל הָאָדָם, עַד שֶׁעַל-יָדֵי-
 זֶה הוּא שׁוֹכַח אֶת גְּדֹל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שְׁהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, וְזֶה גּוֹרֵם לוֹ צָרוֹת וְיִסּוּרִים
 וּמְכַאוֹבִים רַבִּים, עַד שֶׁנִּשְׁבָּר לְגַמְרִי, וְשׁוֹכַח
 מֵהַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד
 עַכְשָׁיו, וְאֶפְלוּ הַטּוֹבוֹת שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה
 עִמּוֹ עַכְשָׁיו, הוּא גַם-כֵּן שׁוֹכַח, עַד שֶׁנִּתְעַקֵּם לְבוֹ
 בְּעַקְמוּמִיּוֹת וּסְפִקוֹת, וְעוֹלוֹת לוֹ קִשְׁיוֹת עָלָיו
 יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁכָּל-כֶּף נִתְעַקֵּם לָבָם
 וְדַעְתָּם, שֶׁנִּפְלוּ לְכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא
 לְצַלָּן, עִם קִשְׁיוֹת שֶׁיֵּשׁ לָהֶם עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וּבִאֲמַת זֶה בָּא רַק מִחֲטָאֵיהֶם וְעוֹנוֹתֵיהֶם, כְּמוֹ
 שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן כב):
 הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה לְאָדָם; וּמִזֶּה הֵם

נַעֲשִׂים כָּל־כֶּף מִמְרָמְרִים, וְאִינָם יְכוּלִים לְהוֹדוֹת
וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. אֲבָל בּוֹ
בְּרַגַע שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ,
וּמִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל גּוֹפוֹ וְעַל אִיבָרָיו, אִיךָ שֶׁהֵם
בְּרִיאִים, אֲזוּ מִתְחִיל לִרְאוֹת אֶת גְּדֹל הַנְּסִים
שֶׁהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, נְסִים נְגָלִים וְנְסִים
נִסְתָּרִים, וְעַל־יְדִי־זֶה הוּא מְבָרַךְ אֶת הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ; וְלִכֵּן רְאֵה,
אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקָר לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים
שֶׁבְעוֹלָם, וְתִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁבָּךְ, וְתִרְגֵּיל אֶת
עֲצָמְךָ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה
עִמָּךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה עִמָּךְ נְסִי נְסִים, וְאַתָּה
אֵינְךָ תּוֹפֵס אֶת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וּכְמֵאמָרָם ז"ל (נְדָה לֵא): לְעוֹלָם
אֲפִלוּ בְּעַל הַנֶּס אֵינּוּ מְפִיר בְּנֶסוֹ; וְאָמְרוּ (מְכִילֵתָא
פְּרַשְׁת בְּשַׁלַּח): בֵּא וּרְאֵה כַּמָּה נְסִים עוֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא עִם הָאָדָם, וְהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ, שְׂאֵלּוּלָא
הָיָה אוֹכֵל פֶּת כְּשֶׁהִיא חַיָּה, הָיְתָה יוֹרְדֵת בְּתוֹךְ
מַעְיו, וּמְשַׁרְטֵת אוֹתוֹ, אֲלֵא בְּרָא הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא

מַעֲיֵן בְּתוֹךְ גְּרִגְרָתוֹ, וְכַף הוּא יְכוּל לְאָכַל וְלֹא קוֹרָה לוֹ שׁוּם דָּבָר, כִּי הָאָדָם הִזָּה יְכוּל לְהִתְנַק, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ פְּלָאוֹת; וְלִכֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵה לְפָנֶיךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּךְ בְּכָל יוֹם גָּסִי גָּסִים, וּתְבָרֶךְ וּתְהַלֵּל וּתְשַׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְאִז תִּדַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (מִדְרַשׁ שׁוֹחַר טוֹב, תְּהִלִּים יח): לֹא כָּל מִי שֶׁאָמַר שִׁירָה אוֹמֵר, אֲלֵא כָּל מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה לוֹ גַם וְאוֹמֵר שִׁירָה, בְּיָדוֹעַ שֶׁמְחַלּוֹ לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו; נִמְצָא, כְּשֶׁאָדָם מְבָרֵךְ וּמְהַלֵּל וּמְפָאֵר וּמוֹדֶה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד עַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵרִי זֶה סִימָן שֶׁהוּא מְכִיר בּוֹ יְתָבָרֶךְ, וּמְכִיר בְּנְסִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מְבַטֵּחַ לוֹ שְׁמוֹחִלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו; וְלִכֵּן רָאָה אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּתִדַע וּתְאָמִין שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּךְ גָּסִים וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁאֵף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קט, ו): "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ"; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הקדושים (מדרש שוחר טוב, תהלים קו): רק הוא לבדו יודע נסים ונפלאות שעושה עמנו; כי באמת כל הבריאה כלה היא גם ופלא אחד גדול, איך שהקדוש-ברוך-הוא מעמיד ומחזיק את העולם, אדם הולך בשוק, והקדוש-ברוך-הוא מצילו, שלא יקרה לו איזה מקרה רע, והוא אינו תופס שהיו לו הנסים נסים, כי (שם): אי אפשר לעולם בלא נסים ובלא פלאים, כיצד? אדם נתון על גבי המטה, והנחש על הארץ לפניו, כיון שבא לתן רגלו, ברח הנחש מפניו, ואינו יודע מה פלא עשה הקדוש-ברוך-הוא. ורואים את זה בחוש בכל יום ויום, שאדם נוסע בדרךים, וכמעט שנדרס למות, חס ושלום, או איזה מטרה מתפרע על הרחוב, ויכול להרג אותו וכדומה, כל מיני מקרים רעים שקורים היום ברחובות, והקדוש-ברוך-הוא מצילו בדרך גם ופלא מאד, ואדם אינו יודע, ואינו תופס ומשיג את גדל הרחמנות של הקדוש-ברוך-הוא, שעשה עמו ועם בני ביתו וילדיו; ועל-כן הרגל את עצמה, אהובי, בני היקר, להודות ולהלל ולשבח את הבורא יתברך שמו, ותברך אותו יתברך בברכות, כי (מנחות מג:): חיב אדם לברך מאה ברכות בכל

יום; ועל כל פֶּרֶט ופֶּרֶט צְרִיכִים לְתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
 וּבִרְכָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְגַּלֶּה
 עָלָיו מִלְךְ עֲלִיוֹן בְּהַאֲרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד;
 אֲשֶׁר־י מִי שְׁמֹרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּבִרְכוֹת, לְבִרְךְ
 וְלַהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסָדִים
 שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה אֵלָיו אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת
 וּדְבָקוֹת כְּזוֹ, עַד שִׁיְהִיָּה בְטֵל בְּמַצִּיאוֹת לְגַמְרִי,
 אֲשֶׁר־י לוֹ.

.ה.

צְרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר בְּזָה
 הָעוֹלָם צְרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ רַק בְּבִרְכוֹת, לְבִרְךְ
 בְּכָל יוֹם אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֶת מִי שֶׁרַק פּוֹגְשִׁים
 צְרִיכִים לְבִרְךְ, וְצְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא
 לְקַלֵּל אֶת שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי מִי שֶׁמְקַלֵּל אֶת
 זוּלָתוֹ, סִימָן שֶׁהוּא בָּא מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ, וּבִפְרֹט
 כְּשֶׁאָדָם מְקַלֵּל בְּחַנּוּם, אִזּוֹ הַקְּלָלָה נּוֹפֶלֶת בְּחִזְרָה עַל
 רֵאשׁוֹ, וְעַל-בֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁמֵר לֹא לְקַלֵּל
 שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק לְבִרְךְ וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד
 וּלְשַׂמַּח אֶת כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד

מאד חשוב כְּשֵׁישׁ אֶחָד שְׁעוֹסֵק לְבָרֵךְ אֶת עַם
 יִשְׂרָאֵל, וּמְחַזְקֵם וּמְעוֹדְדֵם וּמְשַׂמְחֵם, כִּי עוֹבֵר בְּזֶה
 הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְשַׁבְּרִים וּגְלִים
 וּמְכַאֲבִים, וְאָדָם הוּא שָׁבוּר וְרָצוּן, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה
 יִהְיֶה עִמּוֹ, וּכְשָׁבָא אֶחָד וּמְחַזְקוֹ וּמְאַמְצוֹ וּמְעוֹדְדוֹ
 וּמְשַׂמְחוֹ, וּמְבָרְכוֹ בְּכָל מִיַּי בְּרָכוֹת, אֲזַי נִפְתָּחִים
 לְפָנָיו כָּל צְנוּרוֹת שְׁפַע, כִּי הַמְּרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְבָרֵךְ
 אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְחַזְקֵם וּלְעוֹדְדֵם וּלְשַׂמְחֵם,
 הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת בְּיָדוֹ, וְכָל מַה שְׂמַבְּרֵךְ —
 מִתְקַבֵּל; וְעַל-כֵּן רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת
 שְׁבַעוֹלָם, לְחַזֵּק וּלְשַׂמַּח וּלְעוֹדֵד אֶת נַשְׂמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין לְמָקוֹם
 וּתְבָרְכוֹ, וְאִז תִּהְיֶה מִבְּטָח שְׁבָרְכוּתֶיךָ יִתְקַיְּמוּ, כְּמוֹ
 שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א): אֵין
 הַבְּרָכוֹת מוֹעִילוֹת כְּלוּם, אֶלָּא אִם-כֵּן שְׁלוֹם עַמָּהּ;
 כִּי בְּנֵי אָדָם סוֹבְלִים מְרִירוֹת, הֵן בְּבֵיתָם — שְׁאֵין
 לָהֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְהֵם עִם שְׂכֵנֵיהֶם — שְׁאֵין לָהֶם
 שְׁלוֹם עַמָּם, וְהֵן בְּמָקוֹם עֲבוֹדָתָם — שְׂמִסְתַּכְסְּכִים
 בְּמְרִיבוֹת וּבְמַחְלָקֵת, וְעַל-יְדֵי-זֶה אָדָם שָׁבוּר וְאֵין
 לוֹ סְבֻלָּנוֹת לְכְלוּם, וּכְשָׁבָא אָדָם הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וּמְבָרְכֵם וּמְשַׂמְחֵם וּמְעוֹדְדֵם, וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינָם

לְבֵין קוֹנָם, אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, שְׂיִהְיֶה לָךְ חֶלֶק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה — לְבָרְךָ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּתְשַׂמַּח וּתְעוֹדֵד אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוּ הַבְּרָכוֹת יִהְיוּ מְצוּיּוֹת בְּיָדְךָ.

ו.

צְרִיף שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, שְׂאִין דְּבַר גָּדוֹל בְּעוֹלָם מִלְחֻזָּק וּלְשַׂמַּח וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּעַתִּים הַלְלוּ, אֲשֶׁר הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְיֻקוּרְסוֹת שְׂמִפְיָצִים הָעַרְב־רַב שְׁנַתְּעַרְבוּ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, עַל-יַדֵּי פִיהֶם הִטְמָא וְעַל-יַדֵּי כַתְּבִיהֶם הָרָעִים, כִּי נִתְעַרְבוּ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַרְב־רַב, שֶׁהֵם זָרְעוּ שֶׁל עַמְלָק, הַמְקַרְרִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמַחְדִּירִים סִפְקוֹת וּכְפִירוֹת בִּינֵיהֶם, וּמִזֶּה בָּא, שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁבוּרוֹת וּרְצוּצוֹת, וְאֵינָן יוֹדְעוֹת מַה לַּעֲשׂוֹת, וּכְשָׁבָא בַר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הוּא חֻזַּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעוֹסֵק לְהַחְיֹת נַפְשׁ כָּל חַי, אֵין לְתַאֲרָה וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלָתוֹ בְּשָׂמִים; כִּי בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה

וְהַנְּסִיּוֹן נָתַנוּ רְשׁוֹת לְאֱלוֹ הָעֶרְב־רַב הַרְשָׁעִים
הָאֲרוּרִים הַמְּמַלְאִים אֶת כָּל הָאָרֶץ כְּפִירוֹת
וְאִפְּיֻקוּרְסוֹת, סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים, קְשִׁיּוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת
בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שֵׁישׁ הִרְבֵּה נִפְשׁוֹת חֲלָשׁוֹת,
שְׂאִין בְּכַחַם לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, וְהֵם נִשְׁפָּרִים וְנִלְכָּדִים
בַּמְּלַכְדָּת שֶׁל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים וְהָעֶרְב־רַב הָאֲרוּרִים
הָאֱלוֹ, אֲשֶׁר מְדַבְּרִים בְּרִישׁ גְּלִי נִגְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשָׁבָא
אִישׁ יְהוּדִי שְׂכׁוּפֵר בַּעֲבוּדָה זָרָה, וּמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדָּיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּמַחְדִּיר
אֶת יְדִיעוֹת אֱלוֹ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְחַזְקֵם
וּמְעוֹדְדֵם וּמְאֲמִצֵם וּמְשַׁמְחֵם וּמְקַרְבֵם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
אֵין עוֹד שָׂכָר גְּדוֹל מִזֶּה; וְעַל־כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי
הַיָּקָר, שִׁיְהִיָּה לָךְ חֶלֶק בַּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, לְקָרֵב
אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַחְדִּיר בָּהֶם
אֲמוּנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֶפְּלוֹ אֱלוֹ הַכּוֹפְרִים
וְהָעֶרְב־רַב, גַּם־כֵּן בָּאוּ בְּשִׁבִיל נְסִיּוֹן, לְנִסּוֹת אֶת
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה וּמְרָה הַזֹּאת, אֵל מִי יִפְנֶה
הָאָדָם, אִם יִמְשֹׁךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים
וְהַקְּלֵי עוֹלָם הָעֶרְב־רַב, אוֹ שִׁיתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ הָרַע,

וידבק את עצמו בדבקות אמת בְּחַי הַחַיִּים בּו
 יתְּבַרְךָ. וּבּוֹדְאֵי מִי שֶׁעוֹזֵר לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִיּוּ
 חֲזָקִים, אֲזו עוֹלְמוֹ יֵרָאֶה בְּחַיָּיו, כִּי בְּשָׂכָר זֶה
 שֶׁמְּחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׂמְּחִים וּמְבָרְכִים אֶת
 נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פּוֹתַח אֶת שַׁעְרֵי
 הַרְחָמִים וְהַרְצוֹן וְהַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת לְהָאָדָם הַזֶּה,
 וְנִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן; וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁיַּעֲסֹק
 תָּמִיד לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וּלְדַבֵּר עַל לְבָבָם דְּבוּרֵי נַחֲוּמִים, וּיְקַרְבֵם אֵלָיו
 יתְּבַרְךָ, וְאֲזו אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

.ז

צָרִיף שֶׁתִּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר בְּזֶה
 הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן
 הַכָּלָל כָּל מֵינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ,
 וְכָל אֶחָד מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַע אִיזוֹ מְלָה טוֹבָה, אֵינָה
 דְּבוּר טוֹב, הַתְּחַזְּקוֹת טוֹבָה, לְשִׁמְחַ וּלְעוֹדֵד אוֹתוֹ,
 וְאֵף אֶחָד אֵינּוֹ אוֹהֵב שֶׁיַּעֲרֹכוּ עָלָיו בְּקִרְתּוֹ, וּמִכָּל
 שָׂכָן אֵף אֶחָד אֵינּוֹ אוֹהֵב שֶׁמְשַׁפִּילִים אוֹתוֹ, וּמִכָּל
 שָׂכָן וְכָל שָׂכָן כְּשֶׁמְקַלְלִים אוֹתוֹ, אֲזו נִכְנָס בְּכַעַס

וְנַעֲשֶׂה בְּמַרְיוֹת, וְאִין דְּבַר טוֹב יוֹצֵא מִמְּחֻלָּקַת
 וּמְרִיבוֹת; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהַרְגִיל
 אֶת עֲצֻמָּךְ לְכַרְךָ תְּמִיד אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלְהַקְדִּים
 שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת, אִיךָ
 שְׁכַלְם יִתְחַבְּרוּ אֵלֶיךָ, כִּי טוֹב הַכֹּל חֲפָצִים לְשִׁמְעַ,
 כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְשִׁמְעַ מְלָה טוֹבָה וְחִזּוּק וְעִדּוּד
 וְלִשְׁמַח אוֹתוֹ, כִּי עוֹבְרִים כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים
 עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי
 שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךָ זֶה — לְחִזּוּק וְלֵאמֹן וְלְעוֹדֵד וְלִשְׁמַח
 אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד יָקָר
 כִּשְׂאָדָם זוֹכֶה לְהַחְיֹת אֶת בְּנָיו וְלִקְרַבְם אֵלָיו
 יִתְבַּרְךָ.

ח.

רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאִין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתְּמִיד תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר רַק
 דְּבוּרִים טוֹבִים וּבְנִחַת, כִּי "דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנִחַת
 נִשְׁמָעִים" (קִהְלֵת ט), וְלְכָל־מִן תִּהְיֶה לְךָ מְלָה טוֹבָה,
 וְתִקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם שְׁבַע-עוֹלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד
 לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה אֲמִתִּית, כִּי בְּאַמַּת

אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה
 ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי,
 מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך,
 ונשמות ישראל הם בניו אהוביו, פי שרשם הוא
 בעולם האצילות; ועל-כן צריכים לאהב את כל בר
 ישראל כנפשו, ובזה שאוהבים את כל בר ישראל,
 בזה מראים שאוהבים את נשמות ישראל, כי זה
 תלוי בזה; ועל-כן צריך להרגיל את עצמו תמיד
 לברך את נשמות ישראל, כי כל המברך נשמות
 ישראל כאלו מברך את השכינה, וכל המזלזל
 בישראל כאלו מזלזל בשכינה, חס ושלום, ולכן
 ראה להזהר מאד מאד לא לזלזל בשום בר ישראל,
 אלא לחזקו ולאמצו ולעודדו ולשמחו ולדבר על
 לבו דבורים של התחזקות, ולהרחיב לו את דעתו
 באפן שייצא מצרותיו, כי יש בני אדם שסובלים כל
 מיני צרות ויסורים ומכאובים, ומחכים לאדם
 שיחזק ויעודד וישמח אותם, ולכן תשתדל בכל
 מיני אפנים שבעולם, שזו תהיה עבודתך תמיד —
 לשמח ולעודד את בר ישראל, וזו המצוה הכי
 גדולה שרק יש במצות צדקה — לעזר לנשברי
 לב, דכאי רוח, לדבר על לבם, להוציאם מעצמם,

וּלְשִׁמְחַת וּלְבִדּוּחַ אוֹתָם. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תָּמִיד
 לְהַשְׁתַּדֵּל לְבָרְךָ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל. וְאִם תִּרְגִּיל אֶת
 עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדֵה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, אָז תִּרְאֶה שֶׁהַקְדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא יִפְתַּח לְךָ צְנוּרוֹת הַשֶּׁפַע, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ
 אֶף פַּעַם שׁוֹם דָּבָר, כִּי בְזָכוֹת זֶה שֶׁמְקַרֵּב וּמַעֲוֹדֵד
 אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
 הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ חֲזָרָה כָּפֹל כָּפֹלִים;
 אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּעִבּוּדֵה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת.

.ט.

צָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר בְּנֵה
 הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרוֹת וְיִסּוּרִים
 וּמְכַאוּבִים רַבִּים, וְכָל אֶחָד שָׁבוּר כְּחֶרֶס הַנֶּשֶׁפֶר,
 וּמְחַפֵּשׁ וּמְקַנֵּה לְשִׁמְעַ אֵיזָה דְבוּר טוֹב מִמִּישָׁהוּ,
 וְעַל-כֵּן אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר,
 לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד דְבוּרִים שֶׁל הַתְּחִיָּנוּת,
 דְבוּרִים שֶׁל אֲהֻבָּה, דְבוּרִים שֶׁל שְׂמֵחָה, מִמַּשׁ תִּקְנֶה
 אֶת עוֹלָמְךָ בְּחַיִּיךָ, כִּי אֵלֹהֵי הַדְּבָרִים שֶׁהַקְרָן קִיַּמַת
 לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא וְהַפְרוֹת הוּא נוֹטֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי
 אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְחַזֵּק

אֶת זוּלָתוֹ, וּמִשְׁמַח אוֹתוֹ וּמִעוּדָדוֹ וּמִחֻזְקוֹ, וְכֵן בְּזֶה
הָעוֹלָם כָּלֵם אוֹהֲבִים אֶת הָאָדָם שְׂמֵחֻזֵק וּמֵאֲמֵץ אֶת
זוּלָתוֹ; וְלִכֵּן רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּעִבּוּדָה
הַקְדוּשָׁה הַזֶּה — לְבָרֵךְ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה
צְנוּר הַמְּמַשִּׁיךְ אוֹר וְזֵיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְתִמִּיד תִּהְיֶה רְגִיל
לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא תַּחֲיֶה נְפִשׁוֹת
רְבוֹת, וְכֹלֵם יֵאָהָבוּ אוֹתְךָ, הֵן לְמַעַלָּה בְּכֹל
הָעוֹלָמוֹת תִּהְיֶה מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר, וְהֵן לְמַטָּה לְמַטָּה
כָּלֵם יֵאָהָבוּ אוֹתְךָ, כִּי לֹא מִבְּעֵיִא, שְׁבָכָל הָעוֹלָמוֹת
אוֹהֲבִים בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂמֵבֵרֵךְ תִּמִּיד אֶת זוּלָתוֹ, אֲלֹא
אַפְלוּ בְּזֶה הָעוֹלָם אוֹהֲבִים כָּל אֶחָד כְּשֶׁמְבָרֵךְ אוֹתוֹ;
וְלִכֵּן הִרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְבָרֵךְ אֶת
כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ. וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל בְּזֶה, אֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים
שְׂעִיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. רַק חֻזֵק וְאַמֵּץ,
וְאֲזוּ טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְבֹא כָּל הַיָּמִים.

י

רָאָה אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל

מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְעַל-יַד־זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ הָאֵרֶת זִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגִמְרֵי אֶל אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְכַפֵּי שְׂאָדָם זוֹכָה לֵהוֹיֹת בְּטֵל וּמְבַטֵּל בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹ-כֵן נִמְשָׁךְ עָלָיו זִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת, וְיִוָּדַע אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעְעוֹלָם; כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי, הוּא מְחַיֶּה אֶת עֲצֻמוֹ בְּכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמְבַרְךָ אֶת כָּל יוֹם יוֹם שָׁבָא אֵלָיו מִחֻדָּשׁ, כִּי הוּא מוֹצֵא בְּכֹל יוֹם יוֹם חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכַפֵּי שְׂאָדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְבַרְךָ אֶת כָּל יוֹם יוֹם, כֵּן הוּא זוֹכָה לְבַרְךָ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מִמְּשִׁיךְ בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת לְכֹל אֶחָד, לֹא-כֵן מִי שְׁעוֹקֵר אֶת עֲצֻמוֹ מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְנוֹפֵל לְכַפִּירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְנִעְלָם וְנִסְתָּר וְנִתְפָּסָה מִמְּנוֹ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, רַחֲמָנָא לִישׁזְבֹן, עַל-יַד־זֶה הוּא מְקַלֵּל אֶת כָּל יוֹם שָׁבָא אֵלָיו, כִּי מִבְּקֵשׁ אֶת הַמּוֹת, וְהוּא שׁוֹרֵה בְּדַכְאוֹן

עָצוּם, וְאָדָם כְּזֶה הוּא מְלֵא טְעָנוֹת וּמְעָנוֹת עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, וּמְקַלֵּל אֶת כָּל אֶחָד. וְלִכֵּן רָאָה, אֱהוֹיָבִי,
בְּנֵי הַיָּקָר, מַה לְּפָנָיִךָ, הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְבָרֵחַ רַק
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַמִּיד תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְתַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אֶת נַעַם זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו; כִּי בְּאֵמֶת אֵין לְאָדָם
בְּזֶה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעֲצָמוֹ, וּכְפִי שֶׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה
הַזֹּה, כֵּן תִּזְכֶּה אַחֲר־כֵּךְ לְהַמְשִׁיךְ עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת, כִּי יִהְיוּ לְךָ דְבוּרִים לְדַבֵּר אֶל כָּל
אֶחָד, לְשַׂמַּח וּלְעוֹדֵד וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל בֵּר
יִשְׂרָאֵל וּלְבָרֵךְ אוֹתוֹ, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרֵךְ מִפִּי עֲלִיּוֹן,
וַיֵּאִיר עֲלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נִצְחִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֹאָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִיצְלָן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת אֲשֶׁרֵי מִי
שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקֵנוּ, גְלוֹ וְצִוְיָה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן בּוֹצִינָא
קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: פי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בעליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את שמונתם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיף גודלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב א לדוד משפיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשוב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרכני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרךך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים

מְכַאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בֵּי חֶסֶד יִסּוּכְבְּנוּ: יא שְׁמַחוּ בֵּי וְגִילוּ צְדִיקִים
וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ
יִי: ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאָרְץ וְאֵל תַּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו: ד יִי
יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דְּוֵי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפֶּכֶת בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חַנּוּנִי
רָפְאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מְתֵי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ:
ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָנֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר: ח יַחַד
עָלִי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאֵי עָלִי יַחֲשָׁבוּ רָעָה לִי: ט דָּבָר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ
וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל
לַחְמִי הַגְדִּיל עָלִי עֵקֵב: יא וְאַתָּה יִי חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְמָה לְךָם: יב
בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חָפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבֵי עָלִי: יג וְאֲנִי בַתְּמוֹתֵי תַמְכַּתְּ בִּי
וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קֶרֶח: ב כְּאֵיל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי
תַּעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא וְאַרְאָה
פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה לִי דַמְעָתִי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאֶמֶר אֵלֵי כָּל הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה וְאֲשַׁפְּכָה עָלִי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָדִם
עַד בַּיִת אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמוֹן חוֹגֵג: ו מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי
וְתַהַמֵּי עָלִי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנֵיו: ז אֱלֹהֵי עָלִי
נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תַּהוֹם
אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָד עָלִי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה
יִי חֶסֶדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה
שְׁכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶךְ בְּלַחֲץ אוֹיְבֵי: יא בְּרָצַח בְּעֲצוֹמוֹתַי חֲרַפְתָּנִי צוּרְרִי
בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמַה תַּהַמֵּי
עָלִי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת
לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתַּקוּמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי
אָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יַגְרוּ עָלִי עֲזִים לֹא

פִּשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתִי יי: ה בְּלִי עוֹן יְרוּצוֹן וַיְכוּנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וַרְאָה: ו
 וְאַתָּה יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחֲן
 כָּל בְּגֵדֵי אָנָן סֵלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרֹב יִהְמוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה
 יִבְיַעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוֹ
 תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי
 חֲסָדִי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֵל תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי
 הַנִּיעַמּוֹ בַחֲלִילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּנְנוֹ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוּ דְּבַר שִׁפְתֵימוֹ
 וַיִּלְכְּדוּ בַגְּאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהַב בַּחֲמָה כִּלְהַב וַאֲיַנְמוֹ וַיִּדְעוּ
 כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעָקֵב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיְשׁוּבוּ לְעָרֹב יִהְמוּ
 כְּכֹלֵב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוֹן לְאַכֵּל אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי
 אֲשִׁיר עֲנֶךָ וְאַרְנֶן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח
 עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א לְמַנְצַחַת עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה
 קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יְדֵי לִילָה
 נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג מֵאֲנֵה הַנְּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְיֶה אֲשִׁיחָה
 וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו
 חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה גִּנְיַתִּי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט
 הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסֵדוֹ גָּמַר אִמֵּר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בָּאֶף
 רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאִמֵּר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יְמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי
 יָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקְדָּם פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דִּרְכָךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֶא
 הוֹדְעַת בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹעַ עֲמֶךָ בְּגִי יַעֲקֹב וַיִּוְסַף סֵלָה: יז רְאוּךָ
 מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל
 נִתְנֵנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךָ בְּגִלְגֵּל הָאִירוֹ בְּרָקִים
 תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בְּיָם דִּרְכָךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִיָּם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ
 לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲיֵת כְּצֹאֵן עֲמֶךָ בְּיַד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אַתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר:

ב בַּטָּרִם הָרִים יִלְדוּ וַתְּחַוֵּל אֶרֶץ וַתְּבַל וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אָתָּה אֵל: ג
 תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דָּפָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בַּעֲיִנֶיךָ
 כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ: ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֹצֵיר חֲחֹלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֹלֶף לַעֲרָב יִמּוֹלֵל וְיָבֵשׁ: ז כִּי כְּלִינוּ בְּאַפְךָ
 וּבְחֻמְתָּךְ נִבְהַלְנוּ: ח שִׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לִנְגֻדְךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי כָל
 יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ פְּלִינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ הֶגְהָ: י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים
 שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרִהַבְּם עָמַל וְאָנּוּן כִּי גִז חֵישׁ וַנִּנְעָפָה: יא
 מִי יוֹדַע עֲזוֹ אַפְךָ וּכְיִרְאֵתְךָ עֲבָרְתְךָ: יב לְמַנּוֹת יָמֵינוּ פֶּן הוֹדַע וְנִבָּא לְכַב
 חֻקְמָה: יג שׁוּבָה יְיָ עַד מְתֵי וְהִנַּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: יד שְׁבַעֲנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ
 וּגְרוּגָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רַעְהָ:
 טז יִרְאָה אֵל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נַעַם אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דִינּוֹ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דִינּוֹ כּוֹנֵנָה:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַיו: ב שִׁירוֹ לוֹ זַמְרוּ
 לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: ג הַתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יְיָ:
 ד דַּרְשׁוּ יְיָ וַעֲזוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תְמִיד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטָיו פִּיּוֹ: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירוֹ: ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זְכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִנְהָ לְאֶלֶף דּוֹר: ט אֲשֶׁר
 פָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבֹעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֵבֶל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתָם
 מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּנֵלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם
 אֲחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים: טו אֵל תִּגְעוּ
 בְּמִשְׁיַחֵי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב עַל הָאָרֶץ כֹּל מִטָּה לְחֵם
 שָׁבַר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכַר יוֹסֵף: יח עֲנוּ בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ
 בְּרִזָּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ אֲמַרְתָּ יְיָ צָרְפַתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתְּרֵהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוּ:
 כב לְאֶסֶר שְׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָיו יַחֲכֶם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מֵאֲדָם וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו: כה הִפְךָ לְבָם לְשֹׂא
 עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָיו: כו שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שְׁמוֹ
 בֶּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁף וַיַּחֲשֶׁף וְלֹא מָרוּ

אָת דְּכָרוּ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם וַיִּמַּת אֶת דִּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
 צִפְרָדַעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיֵּבֵא עֲרֹב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: לב
 נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרָד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּף גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר
 עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיֵּבֵא אַרְבֶּה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסִּפְרָ: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב
 בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּף כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנֶם:
 לו וַיֹּצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בַּשְּׁבֻטָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם
 כִּי נָפַל פְּחָדִם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהַאֲיִר לַיְלָה: מ שָׁאַל
 וַיֵּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מִיָּם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
 נֶהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיֹּצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשׁוֹן
 בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה
 בְּעַבּוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וּתְוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלוז א על נְהָרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן: ב על
 עֲרָבִים בַּתּוֹכָה תְּלִינוּ כְּנֹרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שָׁאַלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַרְי שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת
 נֶכֶר: ה אִם אֶשְׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לִחְכֵי אִם לֹא
 אֲזַכְּרֵכִי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמֹמַחְתִּי: ז זָכַר יְיָ לְבַנְי אֲדוֹם
 אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ: ח בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה
 אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלֶם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלָתְךָ לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז וְנַפֵּץ אֶת
 עֲלֵיךְ אֶל הַסַּלַע:

קנ א הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרַקִיעַ עֲזוֹ: ב הִלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הִלְלוּהוּ בַתְּקַע שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בַּנְּבִל
 וּכְנֹר: ד הִלְלוּהוּ בַתֵּף וּמְחֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: ה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 שִׁמְע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשֻׁמָּה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 מפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: